

Biologická rozmanitost z pohledu ochrany přírody

Udržení biologické rozmanitosti představuje od konce 80. let 20. století jedno z paradigmat ochrany přírody a krajiny. I když je rozumná snaha o její zachování nejčastěji spojována s tradiční druhovou ochranou, zaměřuje se stále častěji i na udržení genetické diverzity a podporu životadárných procesů probíhajících v ekosystémech. Některé aspekty péče o biodiverzitu v různých částech světa přibližují následující obrázky k článku na str. CXXI–CXXIII kulérové přílohy.

1 Z invazních ptačích druhů vyskytujících se v Evropě má největší negativní dopad na prostředí a ekonomiku berneška velká (*Branta canadensis*), původem ze Severní Ameriky. Nápadný vrubozobý pták spásá vegetaci i na polích.
2 Souostroví Desertas u portugalské Madeiry osídluje jedna z mála pravidelně

se rozmnožujících populací tuleně středomořského (*Monachus monachus*), oprávněně považovaného za nejvzácnějšího evropského savce. Vchod do jeskyně využívané ploutvonožci
3 Mladý samec kudu velkého (*Tragelaphus strepsiceros*) v jihoafrické rezervaci Pilanesberg. Za čtvrtstoletí poklesla početnost velkých savců v afric-

kých národních parcích, přírodních rezervacích a dalších typech chráněných území v průměru o 59 %, přičemž k největšímu úbytku došlo v západní Africe.

4 Za posledních 200 let v Austrálii zmizelo v důsledku lidské činnosti 45 % otevřených lesů včetně blahovičnickových porostů. Hlavní příčinou zůstává rostoucí poptávka po pozemcích pro chov dobytka a výstavbu lidských sídel.

5 Frygana – vegetační typ složený z keřů, polokeřů a silných pichlavých bylin, typický pro Středomoří. Vyskytuje se také na lokalitě soustavy chráněných území Evropské unie Natura 2000 na severním pobřeží Malty. Snímky J. Plesníka

